

op. Mindretallet havde gerne set, at fordelingen blev en anden, men er i princippet enig i, at efterlønnen finansieres af arbejdsmarkedets parter. Dertil kommer, at der er opnået enighed mellem et flertal om, at 60 pct.-satsen forbedres.

Finansieringen af forbedringen betales af alle lønmodtagere og udgør ca. 6 kr. månedlig, hvilket mindretallet gerne havde set arbejdsgiverne kom til at betale.

Mindretallets ændringsforslag til 80 pct. indebærer, at arbejdsgiverne i al fald kommer til at betale de sidste 10 pct.s forhøjelse i lighed med lønmodtageren.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *femte mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet erkender naturligvis, at de tusinder, der er gået på efterløn, kommer i en dårlig økonomisk situation i de sidste 2½ år af efterlønsperioden, dersom de går ud af erhvervslivet allerede som 60-årige.

Fremskridtspartiet er imidlertid imod enhver yderligere belastning af arbejdspladserne af hensyn til den strengt nødvendige forbedring af konkurrenceevnen, som alle er enige om, undtagen når der skal lovgives.

Som nærmere anført i bemærkningerne til L 52 af 29. oktober 1980 om opfyldelse af grundlovens § 75 (særligt § 5) er tiden ganske løbet fra det nuværende A-kassesystem. Det offentlige udgifter til arbejdsløse bør udbetales direkte over de sociale konti. Det samme gælder efterløn og andre sociale pensioner.

Regeringens politik har medført, at der ikke er de fornødne midler til den udbygning af førpensionsordningen (efterløn), som regeringens ændringsforslag går ud på. Alle arbejdsduelige skal i landets nuværende situation tilskyndes til at arbejde, for at vi kan få produceret de varer, hvormed de enorme gældsbyrder alene kan tilbagebetales.

Mindretallet kan således støtte de af venstres medlemmer af udvalget stillede ændringsforslag, der går ud på at mindske administrationen og tilskynde til større arbejdsindsats ved henholdsvis at ændre 200 timers reglen og fastlægge en 70 pct.s enhedsbetaling.

Som anført kan mindretallet derimod ikke støtte arbejdsministerens ændringsforslag eller ændringsforslagene fra socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget, der alle medfører en forhøjelse af arbejdspladsernes byrder og dermed forringer konkurrenceevnen.

Et *sjette mindretal* (centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte ændringsforslag.

Et *syvende mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Regeringen har endelig erkendt, at man ikke kan byde folk, at de skal leve på efterlønnens laveste sats. Men den forhøjelse, regeringen foreslår af 60 pct.-satsen, ligner mere et forsøg på at skjule den mest øjnefaldende uretfærdighed end et reelt ønske om at forbedre efterlønsmodtagernes vilkår.

Derfor fastholder mindretallet sit forslag om, at 80 pct.-satsen skal være laveste trin.

Princippet om, at udgifterne til efterlønsordningen skal finansieres med ½ fra arbejderne og ½ fra arbejdsgiverne, bliver mere og mere tyndslidt.

For det første ser det overhovedet ikke ud til, at denne fordeling har holdt hidtil.

For det andet medfører arbejdsministerens ændringsforslag en yderligere forvridding til arbejdsgivernes fordel.

For det tredje skal arbejdsgiverne have pengene tilbage i form af erhvervstilskud.

Det gør det kun mere oplagt at fastholde venstresocialisternes holdning – nemlig at arbejdsgiverne skal betale efterlønsordningen som en beskedent erstatning for den nedslidning, arbejderklassen udsættes for i produktionen.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Ellemann-Jensen (V) og Hans Jørgen Holm (V)), tiltrådt af et *mindretal* (Grethe Kindberg Jørgensen (CD) og Mimi Stilling Jakobsen (CD)):

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer: